

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
nate în capul foii.Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
Anweisung.*)Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li s'a trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 2 Iulie st. v.

După vederile biroului de presă din
Budapesta, manifestate în organele ce-i
stau la dispozițiune în străinătate, partidul
guvernului este atât de consolidat, încât
nu-i mai pasă de toată opozițiunea.Are oare să supere pe cineva această
nemărginită încredere în sine a guvernu-
lui unguresc?Noi credem că nu, și mai ales nu,
când este vorba de opozițiunea maghiară.Opozițiunea maghiară, ori-și-cum o
vom lua, serioasă sau nesusă, n'are să
supere pe guvernul unguresc. În amândouă
casurile ea rămâne ceva cu totul inofensiv.Să admitem, că e serioasă opozițiunea
maghiară, că vrea să-și asigureze maiori-
tatea; guvernul scie că între împregiură-
rile actuale maioritatea nu-i este de nici
un folos. Atât de nepolitici nu sunt com-
patrioții nostri maghiari, încât să nu cu-noască, că de o împărăție maghiară de
sine stătătoare nu mai poate fi vorba.
Ear' dacă împărăția maghiară de sine stă-
tătoare este imposibilă, atunci care să fie
resultatul practic al opozițiunii maghiare?Este ca și sigur, că la cas dacă o restur-
nare a cabinetului actual din partea opozi-
țiunii maghiare ar fi cu puțință, resturnarea
nu ar ave altă însemnătate, decât o schim-
bare de persoane. Ceea-ce s'a întâmplat cu
venirea lui Tisza Kálmán la putere, s'ar
repetă și cu venirea lui Horánszky, Her-
mánn sau Ugron la putere.Însă noi nu admitem, că e serioasă
opozițiunea maghiară. După noi toată pa-
rada cu partidele opoziționale maghiare
nu e nici mai mult, nici mai puțin de-
cât o tovărășie mascată, al cărei scop nu
poate fi altul, decât de a nu risca dintr'o
dată negoțul supremației preste naționali-
tățile nemaghiare.Că opozițiunea maghiară nu poate fi
serioasă, aceasta o dovedește ea însăși. De
câte ori guvernul întreprinde un lucru,
care contribue la mărirea șovinismului ma-
ghiar, fie chiar în paguba țerii, opoziți-
unea aplaudă pe guvern și-i glorifică pa-
triotismul.În fața unei astfel de opozițiuni nu
e mirare, dacă guvernul unguresc poate
în toată liniștea anunța *urbi et orbi*, că
partidul seu este consolidat și că nu are
nici o temere de opozițiune.Biroul de presă însă, cu ocaziunea
acestei manifestațiuni de bucurie, nu amîn-
tesce de un lucru, și aceasta este semnifi-
cativ. Ca-și-cum în Ungaria n'ar mai
exista altă opozițiune decât aceea, care alar-
mase lumea cu afacerea Janski, nu se în-
dură nici baremi de un cuvânt, prin
care și din care să se vadă, că în Un-
garia există și naționalități nemaghiare.Să fie oare biroul de presă atât de
uituc, încât să uite chiar de naționalitățile
nemaghiare?Este adevărat, că biroul de presă are
să țină minte numai ce-i convine guver-
nului și tot așa are să uite ceea-ce gu-
vernului nu-i convine ca el să țină minte.Care va să dăcă, dacă biroului de presă
i-a scăpat la o ocaziune din vedere, că
în Ungaria sunt și naționalități nemaghiare,
nu putem presupune, că îi va fi scăpat și
guvernului.Abstragem dela vênătorile după Pan-
slavisti prin părțile Ungariei-de-sus și ne
mărginim numai la dărîmarea societății
„Iulia“ din Cluj, la neaprobarea „Steja-
rului“, la aședarea lui Moldován Ger-
gely în catedra, din care a fost scos Dr.
Silași, și avem ocaziune destulă de a
ne convinge, că guvernul nu uită cu una,
cu două de naționalitățile nemaghiare. Din
informațiuni private, de care luăm notiță
cu toată reserva, și congresul Românilor
gr-or. din urmă a fost un *donum da-
naicum*, dela care guvernul, pe basa asi-
gurărilor ce i-s-au fost dat, a așteptat cu
totul alte rezultate.Toate aceste, sînt simptome din care
se vede, că guvernul, dacă nu vorbește
de naționalități, nu le uită. Din contră,
când strigă în lumea mare, că s'a asi-
gurat contra primejdiei opoziționale, care
nu-i face nici o greutate, ei îl sprigi-
nesce, lucră din toate puterile contra
adevărutei opozițiuni, care în urma
urmelor acum de abia se pregătesce spre
a se afirma mai cu tărie.Credem a ne împlini o datorie din
cele mai patriotice, când tragem aten-
țiunea cabinetului asupra acestui nou soru
de tactică a guvernului. Căci este foarte
instructivă tactica aceasta, mai cu seamă
pentru naționalitățile nemaghiare, din fe-
liurite puncte de vedere. Cu deosebire
însă din acela, că ar fi timpul suprem,
ca naționalitățile nemaghiare să dovedească
măi tare, că și ele își dau importanță,
cel puțin în măsura, în care li-o dă gu-
vernul unguresc.Pe noi nu ne poate supăra încre-
derea cea mare a guvernului unguresc
față cu opozițiunea maghiară; ne poate
însă supăra, că adevărata opozițiune până
acum n'a ținut cont destul de datorin-
țele ei proprii.

Revistă politică.

Sibiu, 2 Iulie st. v.

Se pare că Rusia se folosese de ac-
tuală stare de lucruri din Anglia, spre a
inscena o schimbare în politica sa asiatică,
sau mai bine zis, spre a reveni în Asia
la tradiționala sa politică de cucerire. Din
Londra se împărtășese, că lordul Rosebery
are de gând să compună o notă către
Rusia în afacerea Batum-ului. Însă și
cei din capitala engleză înșiși cred, că
această notă se va trimite numai pro forma,
de oare-ce cabinetul nu e de loc dispus a
atribui aceleia o valoare faptică. Între
aceste a apărut ucasul împărătesc, prin
care se desființează porto-francul dela Ba-
tum și afacerea e încât pentru Rusia pur
și simplu resoluată.În urma unei scrisori, pe care a pri-
mit-o din Paris „Pol. Corr.“, guvernul
turcesc și cel englez s'ar fi înțeles asupra
aceleia, cum ar pute îndupleca pe Europa,
a face un protest colectiv sau cel puțin
un protest la același timp pentru desfiin-
țarea unilaterală a porto-francului dela
Batum. În cercurile guvernamentale fran-
ceze însă nu se crede, că această cam-
pania o să aibă vre-un succes, și căt pri-
vesce special cabinetul din Paris, acesta e
gata a se alătura eventual celorlalte pu-
teri, fără de a primi însă în această ac-
țiune un rol activ.Și acum se consideră ca un ce po-
sibil în sferele turcesci, că Rusia va căuta
să ocupe Bulgaria, să pună pe un
alt prinț pe tronul Bulgariei și
din partea Rusiei se fac neconținut de-
mersuri, spre a determina pe Sultanul
la o acțiune contra prințului Alexandru,
nu se poate prevedea, că Tarcia va
merge mai departe, decât să arete prin-
țului în ce pericol poate ajunge, dacă
se va depărta prea mult dela arangiamen-
tul turco-bulgar. Și puterile europene s'au
pronunțat contra procedurii prințului Ale-
xandru, dar' se crede, că aceasta s'a făcut
mai mult, spre a nu se da Rusiei un pre-
text de acțiune. În gîdile din urmă a ple-
cat o depeșă către Gablean-Efendi, spre a
o preda prințului Alexandru, dar' nici
această notă nu conține amenințări, ci se
mărginesce să atragă atenția prințului asu-
pra pericolelor ce există.Alegerile engleze sînt către
sfîrșit. Resultatul final al alegerilor efec-

Foița „Tribunei“.

Trei muieri.

— Anecdota populară —

de

Nicolae Trimbișoiu.

(Urmare.)

II.

Duminecă-a doua zi,
Când luceafărul sfinți,
Vecinul cel mai dintâiu
Se scoală din căpătâiu,
Cu mâna trei cruci făcea
„Doamne iartă-mă“ dicea,
La muier se ducea,
Cătră care-așa grăia:— Drăguță, sufletul meu!
Și acum 'ți-așa de rău?— Lasă nu-mi dăce drăguță,
Căci nu 'ți-oiu mai fi mândruță,
'Ți-am spus eu ieri pe bine,
Cumă mor, te las pe tine.
Acum eară pot să-ți spun,
Că n'oiu ave capăt bun,
Dar' voiei lui Dumnezeu
Trebe să mă supun eu.— Te rog, nu mă necăji,
Inima nu 'mi-o negri,Că destul eu pățimesc,
Când pe tine te privesc.
Ce dăci îmbrăca-mă-voi?
Și la popa duce-m'oiu?
Că pân' la slujbă n'a merge,
La noi cu grabă s'alerge,
Plătindu-i eu cât de bine,
De s'a ruga pentru tine,
La 'nduratul Dumnezeu
Să te scoată din ăst rău,
Și să se milostivească
De necaz să ne păzească,
Să nu mai simt trista soarte
De-a ave în casă-mi moarte.
Rămâi, dragă, eu mă duc,
Ca pe popa să-l aduc,
Că Domnul pe popi ascultă,
Dacă fac rugare multă.— Oh, taci, fii bun nu vorbi
De popă nu-mi pomeni,
Căci să păt ori-ce să păt
Numai popă să nu vîd
La capu-mi boscorodind,
C'apoi tot friguri mă prind.
De atunci să-l vîd n'am ochi,
Decănd eram în deochi;
Eram atunci tinereca
În casă la maică-mea,
Care, că mor s'a temut
Și să m'asculte n'a vrut,
Ca pe popa să nu-l cheme,
Căci, că mor să nu se moame.De-atunci sînt opt ani pliniți
Și de el n'am fost lipsiți,
Dară popă 'n casa mea
N'am vîdut, nici n'oiu vedea.

— Dragă-ascultă ce-ți dăce eu:

Fie popa cât de rău,
Dară a lui rugăciune
Se primesce ori-și-une.— Lasă-a popii rugăciune,
De-acelea mie nu-mi spune,
Ci ascultă ce-ți vorbese,
Dacă vrei să mai trăiesc;
Dacă nu, atunci taci
Și ce vrei, tu poți să faci.— Oh, dragă, nu dăce-așa,
Că vreau să trăiesc ori ba;
Scii bine cum m'am jurat
Când pe tine te-am luat.
Și-acum de cinci ani trecut
Jurămîntul 'l-am ținut.— E bine, dragă bărbate,
Lăsăm aste la o parte,
Și să-ți spun și ce sciu eu
Unde va fi leacul meu?
Am auzit, că crijmarul
Scie descânta cu jarul,
Și de ori-ce boală-a fi,
M'ar pute tîmădui.
Du-te, dragă, și-l trezesce,
Dară fii bun și grăbesce,Pân' n'a merge la oraș,
C'apoi cu mine gătași;
Spune-i să vină la mine,
Că-i plătesci tu cât de bine,
Numai să mă lecuească,
Durerea să 'mi-o sfîrșească.— Bine, dragă, eacă merg;
Numai casa să o șterg
Cu mătura, să nu vadă,
Că gunoiul e grămada;
C'atunci ar fi o rușine
Preste casă, preste tine,
Când străinul ar veni
Și toate 'n rînd n'ar găsi.Atunci mătura-a căutat
Și s'a pus pe măturat.Dacă puse toate 'n rînd,
Încă tot desculț fiind,
Rămînînd cu capul gol
Eși afară 'n ocol,
Și cum la crijmar mergea,
Din gură așa vorbia:„Doamne, bunule părinte
„Dumnezeule prea sfînte,
„Doamne prea mult îndurate
„Dă muierii sănătate,
„Mai dă-i și puțință minte
„Să nu dăce necioplite;
„Ear' tu maică Preacurată
„Ajută-ne astădată,

tuite până acum e următorul: 320 Tori, 77 unionisti, 187 Glastoneani și 86 Parnelliști. Deoarece Torii nu dispun de majoritatea absolută, „Standard” și „Times” pledează pentru o coaliție a conservativilor și unionistilor și pentru formarea unui minister de coaliție. „Times” dice, că dacă această coaliție indispensabilă o s'fie durabilă, Salisbury ar trebui să lase lui Hartington formarea unui cabinet conservativ-vighist. În fața acestei situații toți miniștrii vor veni la Londra, spre a asista la un consiliu de miniștri, care probabil va lua măsurile ce s'nt de lipsă din incidentul rezultatului de până acum al alegerilor. Gladstone a dat de înțeles, că prelungă toată deruta el nu se va retrage numai decât dela guvern, ci va convoca noul parlament și-și va face mai nainte declarațiunile sale. Aceasta se va întâmpla cam pe la începutul lui August.

Interesant e a ști, ce atitudine au Irlandezii față cu neașteptatul rezultat al alegerilor engleze. Foarte caracteristic pentru dispoziția, ce domnesce în cercurile irice, e un articol al organului Parnelliștilor „United Irland”, care se exprimă despre alegeri în următorul mod:

„Noi credem, că providența s'a îngrijit de alegerile aceste întocmai precum s'a îngrijit de votarea asupra billului „Home-rule” în a doua cetire. Dacă aceasta din urmă ar fi decurs favorabil pentru noi, ar fi fost o nenorocire în loc de un dar. În decursul sesiunii billul ar fi fost pus *ad acta*, afaceri engleze s'ar fi luat la desbatere și miniștrii s'ar fi reținut pe cât numai s'ar fi putut a scoate din dulap acel schelet. Acum din contră Anglia nu poate prospera, până când această cestiune nu va fi rezolvată odată pentru totdeauna. Pentru „Home-rule” nu e mai puțin favorabil, dacă Gladstone va suferi la aceste alegeri o derută pentru un anumit timp. Poporul englez n'ar aprea corect cestiunea, până nu va cunoaște ambele părți ale ei, și poate-că chiar experiența, ce se face cu o ceată de politici dehonestați, va servi spre aceea, ca un singur Englez, care e capabil, se resoalve cestiunea în numele domnului *carte blanche*, să ajungă la ceea ce de ce are trebuință. Așteptările noastre merg însă într'acolo, ca dl Mr. Gladstone să primească *carte blanche* înainte de a ajunge la existență un ministru atât de timpuriu. Unioniștii liberali vor fi prefăcuți în praf, ear' Torii nu vor pute să dea o majoritate normativă; jocul parlamentar se va afla din nou în mâinile noastre și o nouă alegere, pentru ridicări; se va începe și va intra în parlament un nou partid regenerat, al cărui schi-boleth e Gladstone și „Home-rule”.

Scrisoarea ducelui D'Aumale, despre care a amintit telegramea noastră de ieri, e de următorul cuprins: „Domnule president! Înainte de asta cu trei ani ai dispus în contra mea cele mai aspre pedepse disciplinare fără pretext și fără nici o precedentă; am tăcut. Ștergându-mă astăzi din listele armatei, atingi constituția armatei, fără de a ține cont de titlurile de drept câștigate în războiu. Miniștrii d-tale ating bărbați onesti, cinstiți prin servițiile și constanta lor resignare pentru patrie. Las, ca cei-ce mă consultază să-mi apere cauza, care e cauza tuturor ofițerilor. Cât mă privește pe mine, pe doyen-ul statului major, am drept să-ți aduc aminte, că

gradurile militare stau afară de cercul d-tale de putere, și eu rămân generalul Henric de Orlean, Duc D'Aumale”. Deodată cu această scrisoare Duc D'Aumale și Duc de Chartres au înaintat plânsori și la consiliul de stat. În urma acestor scrisori va urma acum desigur expulsarea ambilor prinți.

Presa maghiară despre războiul vama.

În sfârșit a început și presa maghiară a se pronunța asupra convenției comerciale cu România într'un mod mai apropiat de punctul de vedere, ce presa română, bânuită de nepatriotică, l'a susținut de mai nainte. Eată ce cetim în cel mai răspândit ziar maghiar „Egyetértés”:

Războiul nostru cu România.

Cât de mare rău au făcut ambele guverne dela noi și din România, că au rupt negocierile și au lăsat ca să ajungă lucrurile la un războiu vama, începe a se simți în amândouă țările.

Guvernul român se poate apăra cu opiniunea publică, care a domnit în țară. Și în adevăr în România mai mult opiniunea publică a cerut ruperea negocierilor cu noi. Însuși primul-ministru Brătianu au atras luarez aminte a camerei dîcînd celor ce aplaudau, că n'au pentru ce să se bucure așa mult, fiindcă din războiul vama, primit cu atîta înșuflețire, poate să rezulte mari pierderi.

Guvernul nostru însă nu poate avea pentru sine o asemenea apărare. La noi nici un om cu mintea sănătoasă n'a cerut și n'a putut să ceară, ca negocierile să aibă un asemenea rezultat. Erau câțiva agricultori, cari căutau câștigurile lor în vămuri agrare și mai erau și de aceia, cari cu plăcere ar fi oprit intrarea cerealelor române, căci credeau că prea mare concurență fac Români agriculturii noastre.

Din Transilvania însă ne sosiau necurmat glasuri dojenitoare. Camerele comerciale, societățile și particularii des de vreme ne spuneau, că noi nu câștigăm nimic, dacă vom exclude din țară produsele prime române, dar' vom pierde nespuse de mult, dacă și ei ne vor exclude industria noastră. Și în astfel de împrejurări nouă ni se impunea, ca să facem cele mai mari și mai largi concesii Românilor.

Înca noastră industrie, care se poate exporta, se găsește numai în ținuturile dela Meađa-șirăsărit ale țării (Transilvania) și piața ei e numai România! Tășăturile, postavurile și straele din Brașov toate se exportau în România. Micii meseriași s'ceui, cismari, peltierii, cojocari necurmat se duceau cu marfa lor în România și bună vîndare făceau acolo. Aveam și vre-o câteva fabrici, cari exportau în România sticlărie și ferărie.

Acum toate acestea s'nt amenințate cu căderea. Nouă părți din ceea ce se consumau din aceste mărfuri în România, acum această piață e pierdută. Astăzi diarele aduc o scire, că marea fabrică dela Szentkereszt, Odorheiu, trebuie să înceteze cu fabricațiunea și mai multe sute de muncitori au să rămână fără muncă, dacă nu se vor lua grabnice măsuri, de a veni în ajutorul fabricii.

Ministrul de comerț a convocat la timpul sau o conferință, spre a chibzui asupra mijloacelor de ajutor. Atunci s'a exprimat convingerea, că trebuie să găsim nouă piețe, căci altfel industria nu pot exista și în curînd vor începe să emigreze în număr considerabil. A dice e ușor, dar' a face e mai greu. Nu atîrnă numai dela noi găsirea piețelor, ci și dela aceia, pe care vom să-și facem cumpărătorii nostri. Și dacă cu puțință ar fi fost să găsim noi piețe, le-am fi găsit și până acum. De aceea în această privință nu trebuie să ne facem iluzii, ci contrar, trebuie să ne temem, că industria transilvăneni vor căde și cei căduți împreună cu caltele lor vor lua lumea în cap și-și vor căuta o nouă patrie în România, spre a se pute hrăni.

Din toate acestea agricultorul ungur n'are nici un folos. Grăul și vitele din România nici până acum nu i'a făcut o concurență simțitoare și nici de aici înainte prin închiderea granițelor prețurile la noi nu se vor urca, căci avînd trebuințe de asemenea articole, trebuie să deschidem în alte părți hotarele noastre. Încă nu apucase să expire convenția cu România și am și înființat o lege, ca porumbul, grăul, etc. să poată intra la noi scutit de vamă din Sârbia și Bulgaria. A trebuit să facem acestor țări favoruri, fără-ca să avem un contra-serviciu din partea lor.

Viena și Austria la toate aceste stări de lucruri s'nt prea puțin interesate, în tot cazul mai puțin decât Ungaria. Cei din Viena privesc rîdînd cum are să apună mica noastră industrie, pentru-ca să ne poată monopoliza cu deservire. Ei nu vor face nimic ca să înceteze aceste stări și să pună capăt războiului vama păgubitor pentru ambele părți; ear' guvernul nostru se pare a se mulțumi cu sfatul, ca industria noastră să-și caute nouă piețe; acest sfat însă nu ne va face mai înțelepți.

Câteva cuvinte despre cestiunea naționalităților.

De Ludovic Mocsary.

(Urmare.)

Alipirea către naționalitate, limbă, datini și tradițiuni și apărarea în contra tendențelor de a le răpi, s'nt tocmai așa îndreptățite pe baza libertății individuale ca și alipirea către religieune. Și așa e, că nu îi vine în minte nici contelui Apponyi, nici altuia, ca *ad normam unitate in civitate* să prenuia și unitate în religieune? Și ce factor puternic al unității națiunii politice ar fi împregiurarea aceea, ca toți cetățenii statului să între în sinul unei confesiuni, într'un staul cu un păstor! Asta e cu totul altceva — vor dice. Dară în general nu e altceva, căci unitatea religioasă și unitatea în limbă s'nt factori egali ai unității naționale și puterea rusească, care pricepe bine măiestria unificării, silence într-o formă pe Poloni și pe Nemți la primirea religiei ca și la primirea limbii. Dacă nu are statul dreptul să octroeze nimănui religieune, cu atîta mai puțin are dreptul să octroeze limba și naționalitatea, pentru-că naționalitatea e lucru mai mare ca religieune și reprezintă un cerc de interese mai reale și mai palpabile; cine își schimbă naționalitatea, trebuie să abdică de mai

multe și să-și însușească mai multelucruri nouă ca acela, care își schimbă religieune. Schimbarea naționalității la tot casul aduce cu sine mai mare transformare atît în privința etică, cît și în privința socială, ca trecerea dela o confesiune creștină la alta.

Aceasta este situațiunea dată! La ea nu putem schimba nimica și prin urmare nu ne rămâne, decât să ne acomodăm după ea. Numai atuncia s'ar pute schimba, dacă am fi în stare să ducem în deplinere o maghiarisare generală. Că aceasta este o năsuință utopică, nu o poate nega nime, cine s'a gândit serios asupra lucrului; dar' nu se gîndesc nime serios, nu voiesce să se despartă de cugetul, că ce frumos ar fi, ca patria să fie locuită de 15 milioane de Maghiari; nu se poate nime despărți de doctrinele după șablon ale statului omogen. Într-o formă suferă de această boală poporul de rînd și clasa cultă, omul politic și cel nepolitic.

„Nu vom să răpim nimănui limba și naționalitatea, dar' pretindem, ca ori-care om, care se ține de clasa cultă, să știe ungurește, pentru-ca în viața publică să poată sta cu deservire pe picior maghiar. Aceasta este unitatea în cultură”. Dar' mă rog de iertare, aceasta nu este vorbă sinceră, acci ce poartă în gură parola unității în cultură, doresc altceva, doresc mai mult. De ce s'a dispus prin legea dela 1879, ca în scurtă vreme să se introducă în toate scolile populare limba maghiară ca studiu obligat, se înțelege, și în ținuturile acele, în care pe extinderi mari locuiesc Nemaghiarii în masse compacte? Asta este tendința de maghiarisare generală și nu purtare de grije pentru binele clasei culte. Mai departe se aude mereu, că cu învățarea limbei maghiare și cu cultura maghiară trebuie se inspirăm și sentimente patriotice tuturor cetățenilor patriei. Dacă ar fi așa, dacă numai atunci am fi siguri de patriotismul locuitorilor statului, cînd îi vom ști pe toți Maghiari, atunci neapărat ar fi de lipsă să impunem limba maghiară nu numai clasei culte, ci și poporului de rînd, pentru-că și de patriotismul acestuia avem lipsă. Așadar' tot numai maghiarisarea generală. Copita de cal a acesteia se vede din toate părțile și întreaga fraseologia mișcării „kultur-egyilet”-iste nu are manta destul de lungă, ca să o acopere.

Dar' chiar așa să fie, cum se dice: adecă să nu fie intențiunea maghiarisare generală; care ar fi atunci în fond starea, pe care o contemplează unitatea în cultură? Positiv că ar fi starea aceea, în care se aflau naționalitățile în timpurile trecute, înainte de trezirea conștiinței naționale, înainte de începutul mișcării naționalităților și a ridicării la valoare a egalității de drept. Atunci naționalitățile nu au numărat, nici vorbă nu a fost de ele, pentru-că conducerea treburilor publice a fost în mîna nobilimii și aceasta a fost maghiară. Ei bine, acumă voiți, ca conducerea treburilor publice să fie în mîna clasei culte, care și-a însușit limba și cultura maghiară, care s'a contopit cu maghiarimea într-o cultură omogenă? E vorba dar' să se facă privilegii pentru această clasă, ceilalți apoi pot rămâne Români, Sârbi, Slovaci, dacă le place. Aceasta însemnează readucerea în altă formă a acelei stări de lucruri, care a fost negațiunea egalității de drept.

Dar' naționalitățile aceasta nu o primesc. Unitatea în cultură, atît în înțelesul ei adevărat,

„Voi îngeri, proroci și sfinți,
„Mari mucenici și părinți,
„Ca nise îndurători
„Fiți pentru noi rugători!”

* * *

Să mergem la casa-a două,
Să vedem ce veste-i nouă.
Uitându-ne pe fereastă,
Vedem în pat pe nevastă,
Ear' pe-un scaun lîngă pat
Vedem pe al ei bărbat,
Uitându-se cu mîhnire,
La cea strașnică bolire,
Ce muiera lui avea
Și de care pătîmia.
Gînduri mari capu-i băteau,
Lacrîmi obrazu-i udau,
Cu ochii în jos căuta
Și mereu așa ofta:

— Doamne ce-ai îngăduit,
De muiera-am clevetit,
Un semn să-mi fi arătat,
Din care să fi învățat,
Să-mi cinstesc muiera mea,
Și să n'o numesc de rea.
Fii bun, te milostivesc,
Și de rele ne păzește,
Te rog pe min' să mă ierți,
Cu pagubi să nu mă cerți.

Muiera când audia,
Inima n'ne pept îi rîdea,

Dar' cu gura suspina,
Și către bărbat dicea:
— Oh, iubitele bărbate,
Simt că mor de greutate,
Neputînd s'o biruesc.
Trebuie să mă sfîrșesc.

— Iubita mea porumbiță,
Dar' nu fi fără credință,
Crede tu n' Tatăl din ceriu,
Că-ți dă toate câte ceri;
Gîndesc tu și la mine,
Ce-ai face eu fără tine?!

— Eu n'as vrî dragă să mor,
Căci la tine-i al meu dor;
Numai tu dacă voesci,
Poți boala să-mi tămădesci.
— Cum, dragă? Dacă-i așa,
Eu să mori nu te-oiu lăsa,
Numai grăbesce și-mi spune,
Toate câte-ți vor fi bune,
Căci se știu, că capu-mi pun,
Tot mă duc să vezi că-s bun.

— Dragul meu e lucru mare,
Dar' boala alt leac nu are.
'Ți-l-as spune, nu cutez,
Temîndu-mă că nu crești,
Ce-ți dic eu, nu înplinesci,
Boala nu mi-o tămădesci.
— Așa să-mi ajute sfîntul,
Și să mă țină pămîntul,
Cum ce-i dice implinesc,
Și cum binele-ți voesc.

— Ia ascultă dragul meu,
La tot ce-ți povestesc eu,
Astă-noapte am visat,
Că mama m'a ceretat,
Și mi-a spus, că n'am să mor,
Dacă curtea o neungior,
Ședînd pe o șea mai proastă,
Bună oară ca a noastră,
Care-i în pod aruncată,
De găini și pui spurcată,
Căci aceea-aduce leacul,
Cum l'ai aduce cu sacul;
Ear' sub șea . . .

— Doar' n'oiu fi eu?

— Ba chiar tu, bărbatul meu;
În casă cînd vom intra,
De trei ori m'oiu închina,
Cînd boala s'a prăpădi,
Și dureri n'oiu mai simți.

— Dară lumea ce-a grăi,
Dacă ce dici tu va ști?!

— Gurile pot să vorbească,
De noi pot să clevească,
Căci mie nimic nu-mi pasă,
Cînd am voie bună n' casă,
Cărea trebuie să fie,
Dacă eu mai rămân vie.

— Numai să fie așa,
Din partea mea, nu dic ba;
Dar' vei crede-acum odată,
Cumcă inima mea toată,

Pentru tine mi-o jertfesc,
Numai să te fericesc.
Una te rog: să grăbim,
Prea mult să nu zăbovim,
Soarele să nu ne prină,
Oamenii să nu ne rîdă.

Cu aceste-afar' eși,
Pe poduț scara propti,
Șeaua vechiă o caută,
De gunoiu o cureță;
Caută și o cingătoare
Și scări de pus sub picioare;
Toate jos le cobori
Și nevastei lui grăi:
— Uite, dragă, am aflat,
Tot ce trebe la nșeuat,
Veți te ridică din țoale,
Și mă ncege preste foale.

Până bați în palmi odată,
Femeia fu ridicată,
Șeaua n' casă o aduse
Pe spatele lui o puse,
Cu cingătoarea-l cuprinde,
Și-o nuia în mână prinde,
Apoi dice: Haid! bărbate,
Pleacă-te în jos de spate.
Și ntre deseale vîitări,
Puse picioarele n' scări,
Și rîdînd ris diavolesc,
Dise: acum te iubesc.

(Va urma.)

adeacă ca maghiarizare generală, cât și în înțelesul mai sus explicat, care este recunoscut, respective adus ca pretext, stă în contradicție cu libertatea individuală și produce în partea naționalităților o reacțiune, căreia se pot pune în cale mijloacele de forță și presiunea organelor administrative, dar, se înțelege, numai cu periclitarea susținerii păcii în stat și a siguranței viitorului. Naționalitățile privesc ca o consecuență naturală a libertății individuale și a egalității de drepturi, ca să se poată cultiva în limba lor proprie și cu susținerea individualității lor naționale să poată intra în rîndul popoarelor culte, dar' ca mai înainte să se facă Maghiari, dacă voiesc să ajungă la cultură, — nu primesc nici decum.

(Va urma.)

Cronică.

Monumentul lui Radetzky. O telegramă din Viena anunță, că în ziua primă după publicarea apelului, pe care cetitorii noștri îl cunosc, s'au scris în capitala monarhiei 40.000 fl. pentru proiectat monument al lui Radetzky. Un subcomitet instituit de Archiducele Albrecht pentru elaborarea detaliilor lucră cu energie la adunarea datelor referitoare la acest monument. Locul, unde se va așeza, nu este încă satorit, îl va satori însă comitetul cel mare la toamnă. Profesorul Zumbusch studiază în muzele Vienei materialul istoric necesar la stabilirea formelor monumentului și până în Octomvrie a. c. va pregăti proiectul complet al acestuia. Ridicarea monumentului se va face în decurs de trei ani.

*

Deprinderi în arme pentru ofițeri în rezervă. Ministrul comun de război a dispus, ca toți gaștii militari în rezervă, care au fost dispensați dela împlinirea unei deprinderi în arme, chiar și în cazul, când obligamentul lor la serviciu militar este scurtat, au să împlinească la tot cazul cele trei deprinderi în arme după puțină cu rezervistii anului lor de asentare, dacă timpul obligamentului lor de serviciu militar o mai permite.

*

Voluntari pentru trenul militar. Având în vedere, că foarte puțini voluntari pe un an se însușă la trupa de tren, ministrul comun de război a dispus, ca pe viitor să se transpună la trupa de tren un număr anumit din voluntarii dela artilerie, după-ce vor fi servit o parte a anului la arma aceasta. Spre acest scop comanda de artilerie au primit ordin, ca din timp în timp să înainteze ministerului liste de calificățiune despre voluntarii, care se vor crede mai apți pentru serviciul la tren, respective pentru a fi la timpul sau înaintați la gradul de ofițeri de tren în rezervă.

*

Reforma dispozițiunii advocațiale. Ministrul de justiție Teofil Fabiny a încredințat pe avocatul Dr. Rudolf Dell'Adami ca elaborarea unei nouă dispozițiuni advocațiale. Dr. Dell'Adami va elabora proiectul încă în decursul acestei veri astfel, încât în acest an se va pute prezenta dietei.

*

Concert în Blaj. Ni se scrie de acolo cu data de 12 Iulie n.: Aseară asistarăm la concertul d-lui Iacob Murășan, ținut în „Hotelul Național” din loc. Puțin public a spriginit pe dl Murășan, drept aceea succesul material mare n'a putut fi, este însă de multă însemnătate și mare interes a cunoaște succesul moral al acestei producțiuni. Acest succes, ca produsul efectului momentan, e necontestabil; bine au cântat d-soarele Otilia Brândușian și Ida Ciatu la pian; dispune de un frumos bariton, mai mult însă de bună scoală dl Traian Murășan, ear' dl Virgil Brândușian ne-a dovedit, că cu multă plăcere cântă pe vioară; noi din parte-ne îi dicem, că cu timpul, prelungă diligența de lipsă, va și cânta binișor. Concertantul ne-a pus în uimire prin rara sa tehnică în pian, mai mult însă ne-a dat ocaziune a cunoaște adevărata muzică, cântând piesele ca un adevărat artist. Dînsul e mîiestru în pian, ceea-ce ne-a dovedit și aseară.

Publicul prezent a fost mulțumit cu executarea programului și acestei multumiri a și dat expresiune prin desele aplauze frenetice.

Am fi doric, că în programă se fi fost mai multe piese românesce și poate mai bune decât cele executate, mai ales, că concertanții au fost exclusiv români, ear' între public foarte puțini străini. Drept este, că muzica noastră națională se află în primele fașii ale dezvoltării, cu toate acestea sînt piese românesce de o rară frumseță; are chiar dl Murășan piese românesce, care cu mîndrie și succes le-ar fi putut executa, dacă se făceau pregătirile la timp.

Ne prinde mirare, că toate piesele diletanților au fost executate exclusiv pe instrumente; a trebuit să vină dl Traian Murășan dela München, ca se ne cînte cu glasul două piese românesce. Apoi diferența între jocul d-lui concertant și cel al diletanților totuși este prea mare încât să nu fie băteitoare la ochi; prin aceasta jocul diletanților pare mai slab decum era. N'ar fi fost oare mai consult, ca frumoasele cânturi populare arangiate cu atîta gust și pricepere de dl G. Dima pentru cor mixt, să aște un loc în programa concertului? Cu astfel de schimbări se evita monotonia unui concert aproape curat de pian.

În general putem dice, că executarea acestor piese cereau pregătire mai mare, și că sîntem siliți a crede, că concertul dlui Murășan a fost aproape numai improvisat.

Acest concert, considerat ca începutul unui întreg șir de serate musicale ce credem că va arangia dl Murășan în viitor, a fost preste tot satisfăcător, credem însă, că în cele următoare vom fi surprinși cu un cor mixt, care astăzi — poate din lipsa de timp disponibil a dlui Murășan — încă lipsește la noi.

În urmă ne permitem a observa, că publicul din Blaj a avut de astădată prea puțină rezervă față cu concertanții, conturbându-i — s'ar pute dice — prea des în producțiunile lor.

Aa.

Maialul și examenul scoalei din Sân-Petru. Ni se scrie de acolo: Maialul elevilor dela scoala centrală ortodoxă română din Sân-Petru afiliat Săcel și Unciuc din tractul protopresbiterial al Hațegului, care fu amănat din cauza morbului epidemic sporadic: vîrsat (bube mărune, numit și pojar), s'a ținut Sămbătă în 14/26 Iunie a. c. în speluna cea decătră Meață-și dela Sân-Petru. Timpul fiind favorabil, elevii și-au petrecut spre mulțumire.

Examenul de vară al elevilor dela scoala noastră centrală ortodoxă română din Sân-Petru afiliat Săcel și Unciuc din tractul protopresbiterial gr.-or. al tractului Hațeg, amăsura decisiunii Eforiei scolare, s'a ținut în anul acesta sub presiunea prea onor. domn protopresbiter al numitului tract protopresbiterial Ioan Rațiu, Duminec în 15/27 Iunie, la care prelungă un public numeros din comunele afiliate, a mai participat și ilustra doamnă contesă Matilda Zsilinezky măritată bar. Nopcsa Elek. Ilustra doamnă la terminarea examenului fiind mulțumită cu răspunsurile cele prompte ale micilor elevi, binevoii a premia o sumă de elevi cu câte un taler de argint și un floren v. a., pentru care faptă maritimă Eforia scolară în numele elevilor și al părinților lor își ține de cea mai sfîntă datorință a exprima ilustrei doamne mulțumită publică. De bunul Dumnezeu ca elevii scoalei noastre să fie adeseori norocoși de atari donatori, fiind părinții lor în parte săraci, dar' ei tare talentați.

Curierul științific al „Românului”.

Furtunile și fenomenele furtunoase. — Observațiunile d-lor Palmieri, Faye și Colladon.

După-cum cu drept cuvînt observă dl A. Vernier, colaboratorul părții științifice a diarului „Le Temps”, vara anului 1886 a fost în particular până acum cu totul furtunoasă.

Dl Daniel Colladon, într'o notă inserată în dările de seamă ale Academiei de științe din Paris, pune în evidență observațiunile d-lui Palmieri, directorul observatoriilor din Neapole și dela Vesuv. Acest învățat atribue marea producțiune a electricității în norii furtunoși condensării, care prefăce particulele apoase în picături de apă, și după dînsul ori-ce nor, care se prefăce în apă sau în zăpadă este un izvor de electricitate. Prin electrometru seu, dl Palmieri a făcut să se vadă, că dacă tubul seu se urcă spre un strat de aer mai ridicat, acest tub se electrizează prin singurul fapt al acestei urcări. Dar' cum se face, că stratele de aer de de-asupra norilor sînt totdeauna electrisate în raport cu pămîntul?

Dl Faye explică faptul electrisării permanente a strator furtunoase prin atragerea continuă a strator de aer superioare acestora, și explică această atragere de sus în jos a aerului prin mișcările de girațiune și de translațiune, cari însoțesc furtunile.

În privința acestui punct, dl Colladon este de altă părere.

„Observațiunile continue ale furtunelor electrice, dice dînsul, pe care le-am făcut în timp de șesedece de ani, precum și observațiunile făcute de mai mulți observatori asupra furtunelor electrice staționare însoțite de grindină, mă obligă a admite, că prelungă aceste mari furtuni, cari se află în mișcările giratorii atmosferice transportându-se repede dela un loc la altul, se mai poate cita asemenea casuri, dacă nu îndestul de numeroase, unde stratul furtunos rămîne mai mult timp staționar și unde atragerea sau chemarea stratului superior de aer este datorită unei ploii foarte mari, singura cauză aparentă a reînnoirii continue a electricității norilor și câte odată a congealațiunii picăturilor lor de ploaie”.

Trebue deci a face deosebire între două feluri de furtuni: 1 furtunile în mișcare și 2 furtunile staționare. Să mai cităm o observațiune făcută la 1885 de dl Colladon asupra furtunelor acestei specii din urmă. Dînsul le-a observat din locul numit „Hauts-Crêts”, la o depărtare de trei kilometri de Geneva și la o sută douăzeci de metri de-asupra nivelului lacului. Din acest punct, se vede Jura, muntele Salève, Voirons, valea Arve, masivul muntelui Blanc și înălțimile vecine, începînd dela Marea-de-gheață până la gîtul așa numitului Bonhomme. În dosul acestei perdele a Alpilor există o regiune întinsă de înălțimi alpestre, mergînd dela muntele Iseran până la marea Saint-Bernard și întinându-se până în câmpia dela Turin, regiune foarte producătoare în furtuni electrice, mai cu seamă primăvara și vara.

Când orizontul este fără nori, se vede muntele Blanc desinându-se în negru pe un cer plin de fulgere. Astfel, la 17 Iulie 1885, seara tot vîrfurile muntelui Blanc era iluminat de fulgere, dela patruzeci și cinci până la cincideci pe minut. Furtuna își avea centrul ei în partea de dincolo la o distanță de mai mulți kilometri.

„După documentele cari mi-au fost transmise, dice dl Colladon, de observatorul din Moncalieri, de observatorul din Ivree și din alte localități, furtuna a rămas staționară dela oarele 9 și jumătate până la oarele unsprezece și jumătate pe înălțimile muntoase situate în partea de vest a muntelui Iseran”.

Cum se poate explica această stare electrică? această stabilitate atât de lungă a unui centru furtunos, și apoi, cum arată observațiunile făcute, mergerea foarte înecată a acestui centru? Lucrurile nu se petrec în totdeauna astfel.

„Câte odată, dice dl Colladon, furtunile cari se deosebesc prin succesiunea repede a număroaselor fulgere nu rămîn staționare; ele se deplasează cu o iuteală de treideci până la cincideci de kilometri pe oară. Astfel, de exemplu, o furtună violentă electrică însoțită de o mare cădere de grindină, care a trecut prin cantonul Genevei în noaptea de 7 spre 8 Iulie 1875, și pentru care numărul de mijloc al fulgerilor trecea peste șesedece pe minut, mersese din valea dela Saone până la Geneva cu o iuteală de cincideci și cinci kilometri pe oară, și dela Geneva până la Saint-Maurice-en-Velay cu o intensitate descrescîndă și cu o iuteală deaprape patruzeci și cinci kilometri.” (Va urma.)

Albanezii. *)

II.

În articolul trecut am vorbit despre populațiunea rurală albaneză, articolul de față se-l sacrifică dar' populațiunii urbane.

Poporațiunea urbană se subdivizează, ca pretutindeni, la Orient, în mai multe cartiere după similitudinea credințelor religioase. Mahomedanii sînt cei mai numeroși, după dînsii vin catolicii, cari compun un cuart din totalul populațiunii, restul sînt ortodoci. Limba tuturor acestora este cea albaneză și chiar Musulmanii albanezi abia cunosc ceva turcesc.

Sectorii profetului Mahomed în general, sînt foarte orgolioși și de o vanitate extremă. Ei iubesc să casce gura, mai cu seamă Vineria și Sămbăta stratele sînt pline de ei. Atunci Albanezii sînt superbi, merg maiestros și aruncă priviri desprețuitoare asupra simplilor muritori. În mișcările lor superbe, Albanezul face ca *fustanella* sa să se umfle de aer și să-i deie un aer maiestos și pretențios. Albanezul din oraș nu este așa de brav ca munteanul, dar' cu toate acestea el ia aerul fanaron și are pasiunea de a se lăuda. Orașenii sînt în general foarte ignoranți și economicesc stau destul de rău. Încă nu de mult existau numeroase familii mari și avute, dar' acum toate aceste s'au ruinat și au perit.

Catolicii sînt oameni sobri, leneși, cari petrec zilele întregi în prăvăliile lor, unde n'au marfă, decăt pentru câteva decimi de pastri.

Albanezul catolic este abhorat și de musulman și de ortodox, deoarece-ce și-a însușit multe trăsuri meschine și iesuitice.

Agresiunea, care le strivesce în curgerea de mai multe secole, suferințele de tot felul ce a îndurat nenorocita r a y a, face ca caracterul Albanezului de prin orașe să devină moale, sfios și superstițios.

Scutărării în general sînt nise oameni sprinteni, bine făcuți, frumoși chiar. Bărbații sînt viguroși și poartă costumul pitoresc. Mai cu seamă costumul Musulmanilor e frumos, ear' acela al catolicilor e lipsit de grație. În ceea-ce privește însă sexul frumos, apoi vai! sînt dator a mărturisii, că acest sex aci e departe de a legitima calificativul ce i-se dă în general.

Dela ultima cedare a teritoriului, care s'a făcut Muntenegrului, un element eterogen nou s'a adăugat la populațiunea urbană a Albaniei. Acest element se compune din Musulmanii satelor cedate, ei se numesc Muhadjiri și sînt în număr de preste 7000 bărbați. Acest nou element a produs la Scutari o mare perturbare. Muncitori, energici și probi Muhadjirii în luptă pentru existență, înlătură iute pe orașenii slabi și leneși.

Spre Sudul orașului se întinde o vale largă și spațioasă, care se limitează la Nord prin Bojana, la Meață-și prin Drina, ear' la Vest prin muntele Miridiții. Această vale se numește Zadrîma. Ea este foarte fertilă și ar fi putut deveni o grădină frumoasă, dacă guvernul s'ar ocupa dîntro parte cu canalizarea rîulețelor ce cad de pe munți și o nămolesc; ear' din altă parte, de stîrpirea tălharilor, cari scoborîndu-se de pe muntele Miridiților, jăfuiesc pe locuitorii din vale.

Poporațiunea văii Zadrîma, sînt oameni pacînici, cultivatori excelenți și știu mai bine să manueze coasa decăt sabia, plugul decăt pușca. Ura acestei populațiuni pentru munteni e mare.

Zadrîmali nu se căsătorec decăt între ei sau cu orașenii. Bărbații din Zadrîma sînt tari, femeile sînt de o statură mică, au o fisionomie plăcută, trăsurile regulate. Din cauza însă, că fețele se căsătorec la 12—14 ani, ele se veștelesc iute și apoi frigurile și alte boale decimă populațiunea văii.

Eată dar' în câteva linii tipurile principale ce am văzut în voiajul meu prin vestita în anticitate *Likodra*, care aji este capitala Albaniei.

„Telegraphul”.

X. D. F.

Convocare.

Onorații membri ai reuniunii învățătoresci greco-orientale din tractul Făgărașului, prin aceasta se invită a lua parte la adunarea generală tractuală, carea se va ține la 4 Iulie st. v. a. c., începînd la 9 oare dimineața, — în localitatea scoalei gr.-or. conf. din Făgăraș, după următorul

Program:

I. Înainte de prînz:

- Raportul comitetului despre activitatea sa;
- critica lui Nicolae Aron asupra disertațiunii: „Originea și problema scoalei în general și

*) A se vedea n-rul 139 al „Tribunei”.

în special problema scoalei populare”, de I. Capătă;

- măsurile metrice în scoala populară, predate de I. Capătă;
- critica lui Spiridon Mardan asupra disertațiunii: „Din însușirile învățătorului relative la ținerea unei discipline bune în scoala populară”, de Nicolae Ludu.

II. După prînz:

- Continuarea din măsurile metrice și în special tractate „metrului”, ca basă a măsurilor metrice, în mod practic de Nic. T. Pop;
- eventuale propuneri;
- raportul casarului despre starea cassei despărțimentului tractual, și incassarea taxelor restante;
- duet, executat de învățătorii G. Tafean și Nic. Ludu, în scop de a se perfecționa membrii acestui despărțiment și în cant.

Făgăraș, 20 Iunie v. 1886.

Georgiu Dobrin, Nicolau Goldea,
v.-președinte. notar.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Subscriși în numele comitetului arangiator al concertului și balului inteligenței române din Cluj ținut la 25 Februarie st. n. 1886 în favorul înființării scoale rom. de fete în loc, aducem cu această ocaziune mulțumită tuturor acelor P. T. generoși, cari au binevoit a sprigini scopul, ce l'am avut în vedere.

Resultatul material al întreprinderii noastre avem onoare a-l publica precum și numele P. T. suprasolvenți, colecianți și contribuenți.

(Urmare.)

Prin colecta nr. 10 (colectant d-nul Dionisiu Vajda) Dionisiu Vajda 2 fl.; Vajda I. 1 fl.; Iosif Nemeș 1 fl.; Alexandru Pop 1 fl.; Demetriu Baican 1 fl.; Stefan Bușia 1 fl.; Ludovica Pop 1 fl.; Iosif Mihali 1 fl.; d-soara Iosefa Mihali 1 fl.; Gregoriu Crăciunaș 50 cr. Suma colectei 10 fl. 50 cr.

Prin colecta nr. 11 (colectant dl Gavril Manu) Gavril Manu 2 fl.; Daniela Lica 2 fl.; Nicolau Mariu 1 fl.; Andrei Hangan 1 fl.; Nicolau Ceușian 1 fl. Suma colectei 7 fl.

Dela Ilustritatea Sa dl Mihail Pavel, Episcopul Oradei-mari 5 fl.; dela Ilustritatea Sa dl Victor Mihali, Episcopul Lugojului 3 fl. Suma 8 fl.

Prin colecta nr. 12 (colectantă d-na Rosalia Pop) d-na Zenobia Cotișel 1 fl. 50 cr.; Rosalia Pop 1 fl.; Vasile Hetescu 1 fl. Suma colectei 3 fl. 50 cr.

Prin colecta nr. 13 (colectant dl Dr. Ioan Mihu) Samoil Pop 1 fl.; Alexandru Nemeș 1 fl.; Iustin Moldovan 1 fl.; Simeon Corvin 1 fl.; Dr. Stefan Erdélyi 1 fl.; Iosif Orbonaș 1 fl.; Dr. Ioan Mihu 1 fl. Suma colectei 7 fl.

Dela MM. LL. Regele și Regina României 2 note de câte 100 lei.

Prin colecta nr. 14 (colectant dl Aureliu Florian) Timoteiu Cipariu 5 fl.; Antoniu Vestegean 2 fl.; Ioan Fekete 4 fl.; Elia Vlăsa 2 fl.; Georgiu Vancea 1 fl.; d-na Maria Tipograf 50 cr.; Basiliu Turcu 1 fl.; Vasiliu Oltean 2 fl.; Ioan F. Negruțiu 1 fl.; Ioan German 1 fl.; Simeon Micu 1 fl.; Aureliu P. Florian 1 fl. Suma colectei 21 fl. 50 cr.

Prin colecta nr. 15 (colectant dl Dr. Alexandru Pop) Alexandru Pop 2 fl.; d-na Maria Pop m. Dr. Pop 2 fl.; Roșculețu 2 fl.; d-na Sofia Roșculețu 2 fl.; Găspăr Ianos 50 cr.; Petru Stoica 50 cr.; d-na Stoica 1 fl.; Procopiu Roșculețu 50 cr.; d-na Cristina Roșculețu 50 cr. Suma colectei 11 fl.

Prin colecta nr. 16 (colectant dl Nicolau Zigrea) Ieroteiu Beleş 2 fl.; Silviu Rezei 1 fl.; Paul Vela 2 fl.; Dr. Demetriu Kis 1 fl.; Iosif Roman 2 fl.; Moise Negri 1 fl.; Ioan Cicero-nescu 1 fl.; Nicolau Marcușu 1 fl.; Ioan Pop 2 fl.; Nicolau Zigrea 2 fl. Suma colectei 15 fl.

Prin colecta nr. 17 (colectant dl Ioan Laslo) d-soara Octavia Sebeșan 1 fl.; Georgiu Damian 1 fl.; Paul Petru 1 fl.; Ioan Laslo 1 fl. Suma colectei 4 fl.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Paris, 14 Iulie n. În senat radicalul Tolain a mulțumit guvernului pentru expulsarea ducelui D'Aumale. Conservatorul Chesnelong a anunțat o interpelațiune în afacerea lui D'Aumale, dar' senatul a decis să nu se admită interpelațiunea. În cameră a interpelat Cassagnac pentru întemplările din Armen-tieres. Discuțiune violentă între Cassagnac și ministrul de interne. Cest din urmă a provocat pe Cassagnac la duel. La interpelațiunea clericalului Keller ministrul de război a răspuns, că rangul militar în adevăr este proprietatea respective persoane, dar' ducele D'Aumale, ca toți ceilalți membri ai familiilor de regenți, nu și-a câștigat rangul militar pe calea legală. Camera a aprobat procedura guvernului cu 375 contra 169 voturi și a hotărît cu 330 contra 180 voturi, ca vorbirea ministrului de război să se publice prin afișare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Economie.

Piața din Sibiu, 10 Iulie. Grâu hectolitru 47—80 chilo fi. 5.60 până fi. 6.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fi. 4.40, până fi. 5.20 secara 66 până 72 chilo fi. 3.60 până fi. 4.—, orz 58 până 64 chilo fi. —, până fi. —, ovės 38 până 45 chilo fi. 1.90 până fi. 2.30, cucuruzul 68 până 47 chilo fi. 4.— până fi. 4.10, mēlaiul 74 până 82 chilo fi. 3.50 până fi. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fi. 2.10 până fi. —, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fi. 3.— până fi. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fi. 5.50 până fi. 6.50, linte 78 până 82 chilo fi. 9.— până fi. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fi. 4.— până fi. 4.50, pāsāt de grāu 100 chilo fi. 16.— până fi. 17.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fi. 13.—, Nr. 4 fi. 12.—, Nr. 5 fi. 10.—, siānina 100 chilo fi. 50.— până fi. 50.—, unsoarea de porc fi. 52.— până fi. 56.—, sēu brut fi. 24.— până fi. 26.—, sēu de lumini fi. 36.— până fi. 38.—, lumini turnate de sēu fi. 46.— până fi. 50.—, sāpunul fi. 26.— până fi. 28.—, fēn 100 chilo fi. 1.60 până fi. 2.—, cânepa fi. 30.— până fi. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fi. 2.50 până fi. 3.—, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vițā chilo 36 cr. carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 26 până 28 cr., ouē 10 cu 20 până 22 cr.

Tērgul de rāmători în Steinbruch. În 12 Iulie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., marfā țerāneascā, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușorā 44.1/2 cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 43.— cr. până — cr., transito de mijloc 43.— cr. până — cr., transito ușori 43.— cr. până — cr., îngrāșați cu ghindā — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la garā.

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Iulie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.—	vēnd.	96.1/2
Rur. conv. (6%)	"	87.—	"	88.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	261.—
Banca națională a Romāniei	"	—	"	—
Impr. oraș. București	"	31.—	"	35.—
Act. de asig. Naționala	"	—	"	206.210
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	81.3/4	"	82.1/2
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	—	"	155.—
Aur	"	15.3/4	"	15.1/4

Bursa de Budapesta

din 13 Iulie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	105.80
" " hārtie " 5%	94.85
Imprumutul cāilor ferate ung.	154.25
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.70
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bānățene-timșene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.25
Imprumut cu premiu ung.	121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Renta de hārtie austriacă	85.10
" " argint austriacă	85.75
" " aur austriacă	118.75
Losurile austr. din 1860	141.—
Acțiunile băncii austro-ungare	871.—
" " de credit ung.	284.50
" " " austr.	277.80
Argintul	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.—
Mārci 100 imp. germane	62.—
Londra 10 Livres sterlingi	126.45

Bursa de Viena

din 13 Iulie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	105.90
" " hārtie " 5%	94.80
Imprumutul cāilor ferate ung.	154.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.80
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.—
Bonuri rurale ung.	105.40
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " bānățene-timșene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.10
" " " transilvane	105.20
" " " croato-slavone	115.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.25
Imprumut cu premiu ung.	122.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.50
Rentă de hārtie austriacă	85.20
" " argint austriacă	85.90
Rentă de aur austriacă	119.80
Losuri austr. din 1860	141.—
Acțiunile băncii austro-ungare	871.—
" " de credit ung.	285.50
" " " austr.	276.40
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.01 1/2
Mārci 100 imp. germane	62.25
Londra 10 Livres sterlingi	126.25

Cursul pieței din Sibiu.

din 14 Iulie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.52	vēnd.	8.58
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.20	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.21	"	1.22

Concurs.

Fiind vacant un post de profesoară la școala elementară de fete a „Reuniunii

femeilor române din Sibiu“, pentru întregirea aceluia se escrie concurs.

Doritoarele de a ocupa acest post au să producă următoarele documente:

1. Atestat de botez.
2. Testimoniu despre cualificațiunea cerută prin legea școlară.
3. Atestate despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum.
4. Fiind limba de propunere cea română, să dovedească că posedă perfect limba română în vorbire și în scriere.
5. Tot asemenea să dovedească, că posedă perfect limbile maghiară și germană.
6. Atestat despre dexteritatea în lucrul de mână și în desemn. Cari prelângă acestea vor posedă și limba franceză, vor fi preferite.

Dotățiunea acestui post este: **salariu anual de 700 fl. v. a. și cuartir liber.**

Concursele ajustate în modul arētat se se trimittă până la **1 August a. c. st. n.** la adresa subscrisei presidentă (în Sibiu, strada măcelarilor casa „Albina“).

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu“, ținută la 8 Iulie st. n. 1886. [304] 2—3

Maria Cosma,
presidentă.

Anastasia Toma,
secretară.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — (Transilvania)

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei“. Diuar belestristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 15-a și a unei în numeri câte de 2—3 coale; și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli scientifici, amēnunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotul Roman“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predici pe Dumineci, sērbători și diverse ocașuni, mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații primesc unele premii de valoare și-și pot procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vëndare:

Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl.; câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicoară, profesor gimnasial. Cu portretul M. S. Regina Romāniei. Prețul 15 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georgiu Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii romānescei în vorbire și scriere, invederită și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I, II, III. Prețul broșurii I, II. câte 40 cr.; broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costă 1 fl.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni. De V. G. Borgovan. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și viorele poesii populare culese și adnotate de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbai de școală, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora“. 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. Acest op cu devisa: „Tot ce putem arētă, să arētăm pruncilor!“ — este dedicat educatorilor și învățătorilor, plăpāndei generațiuni a poporului român, a celui popor, ce s'a luptat mai mult pentru limbă decât pentru viață. Edițiunea acestui manual în octav mare cuprinde 341 pagini, tipar garmond, este frumoasă și tare plăcută ochiului. În modesta noastră

literatură pedagogică, nu aflăm nici un op, nici un manual întocmit după lipsele școalelor noastre în mēsură, în care este acesta; și trebuie să constatăm cu plăcere, că autorul la redactarea acestui manual a desvoltat mult zel împreunat cu o rară diligență, intențiune sinceră însoțită de un studiu serios și îndelungat prin ce s'a făcut demn de lauda și spriginirea publicului român, mai ales a celor în prima linie interesați, cărora nu hesităm nici un moment a-l recomanda cu toată căldura.

Manual de Gramatica limbii romāne pentru școalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsēud. Prețul 30 cr.

Manual de stupărit de Ioan Costinu. Cu 36 figuri explicative. Prețul cu porto francat 70 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci frumos ilustrată, pentru prunci școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., legat în pānză 26 cr.; 50 de exemplare broșurate 6 fl., legate 9 fl., legate în pānză 12 fl.; 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl., legate în pānză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. (Edițiune pentru greco-catolici și altă edițiune pentru greco-orientali. Sē se noteze: care edițiune se cere).

Visul prea santei vergure Maria, a Nāscētoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se plătesc cu prețuri urcate acțiunile dela „Albina“ și „Furnica“ și cu prețurile originale acțiunile dela „Ardeleana“, „Timișiana“ și „Economul“.

